

Znam Coveka

Bajaga

Znam coveka, stanovao je tu odmah iza,
Mucila ga apstidentska kriza,
Mucila ga danima.
On mi je rekao da se susreo sa samim Bogom.
Da je u grobu s jednom nogom,
Da sa sobom ne prica.
Covek se mucio, covek je non-stop mislio na belo.
I ne zato sto mu se htelo,
Morao je ponovo.
Imao je male zenke,
Bledu facu, ruzno lice.
Patio je od hronicne
Ne-ne-ne-nesanice.
Znam coveka, covek je pokusao da se skine.
Ali je tesko sa visine,
Da se spustis bezbolno.
Jos mi je rekao da je sanjao neke vrane,
Koje su graktale sa grane.
Koje su ga pljuvale.
Da je on gotov, da je samo pola ljudskog bica.
Da je jedan od slabica.
Od ulicnih kerova.
Imao je male zenke,
Bledu facu, ruzno lice.
Patio je od hronicne
Ne-ne-ne-nesanice.